

Farní listy VIII/2011

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí

4.12.2011 – 2. neděle adventní

Neprodejné. Děkujeme za všechny vaše dobrovolné příspěvky

Duchovní slovo

Hle, Pán přijde spasit lidi všech národů a k radosti vašeho srdce dá, že uslyšíte jeho mocný hlas... Tato slova zaznívají ve vstupní antifoně k dnešní neděli. Měl přijít Spasitel, a nikomu se nezdálo, že by se dělo cokoli zvláštního. Svět kráčel dál stále stejným tempem, v naprosté

Milí čtenáři,

před týdnem, v sobotu před první nedělí adventní, byl na domažlickém náměstí rozsvícen vánoční strom - přídavné jméno vánoční je zde zasloužené, protože opravdu má vydržet na náměstí až do Vánoc, přesněji do Tříkrálové sbírky, k níž organizační informace najdete již v těchto Farních listech. Pro městské patrioty je letošní strom o to cennější, že vyrostl přímo v Domažlicích na sídlišti Palackého a svoji výškou předčil jehličnany zdobící náměstí v letech minulých.

Kromě rozsvícení vánočního stromu máme již za sebou i vánoční koncert Základní umělecké školy, pořádaný 28. listopadu a před sebou pondělní vánoční koncert v MKS a Vánoční zpívání koled s Českým rozhlasem Plzeň ve středu 14. prosince od 17.15 hodin. Akce, která probíhá současně ve dvanácti městech plzeňského kraje, se koná u stromečku, tedy vedle kostela, kde by v tento čas měla být večerní mše svatá, takže uvidíme, co bude slyšet v kostele více, jestli "Ejhle, Hospodin přijde" nebo "Narodil se Kristus Pán".

No a pomalu se už v čase blížíme k poslednímu týdnu před Vánocemi, kdy začne u stromečku vánoční trh a každodenní vystoupení v rámci programu označeném jako Hudba u stromečku v rámci vánočních trhů.

Příchodem 24. prosince vše ustane a dá se říci, že i zklidní - z amplionů na náměstí přestanou hrát koledy a náměstí se vrátí do běžného, klidného života.

Je úterý 27. prosince, jdu po náměstí a broukám si Narodil se Kristus Pán - vypadám divně - už bych toho po tom měsíci mohl mít dost...

Přeji hezký advent

lhostejnosti. Pouze Maria ví; a také Josef, kterému vše sdělil anděl. Svět je v temnotách: Kristus je dosud v Mariině lůně. Židé nadále učeně rokovali o Mesiáši, aniž by tušili, že je tak blízko. *Potěšení Izraele* očekávalo málo lidí, jen Simenon, Anna a možná několik dalších.

Současný svět možná také na nic nečeká. Nebo možná ano, ale na jiné cestě, po které nikdo nepříjde. Mnozí tíhnou k materiálním statkům, jako by byly jejich konečným cílem, jimi však srdce nikdy nenaplní. Musíme jim ukázat cestu. Všem.

Jsme svědky a předchůdci. Máme vydávat svědectví a zároveň ukazovat cestu druhým. Naše odpovědnost je veliká: být Kristovým svědkem totiž v první řadě předpokládá, že se budeme snažit jednat podle jeho učení, chovat se tak, aby naše jednání připomínalo Ježíše, jeho laskavou osobnost. Musíme se chovat tak, aby se o nás mohlo říkat: to je křesťan, protože v něm není nenávist, protože dokáže mít pochopení pro druhé, protože není fanatik, protože dokáže ovládat své pudy, protože je obětavý, mírumilovný, protože dovede milovat.

Sv. Augustin říká: „Víte, jak se má každý z vás chovat doma, k přátelům, sousedům, svěřeným osobám, nadřízeným, podřízeným. Víte také, jakým způsobem Bůh dává člověku vnuknutí, jakým způsobem otevírá dveře svým slovem. Nežijte tedy v pokoji, dokud je všechny nezískáte pro Krista, protože vy sami jste byli Kristem získáni“.

Cituji úvahy F. Fernández-Carvajale z jeho knihy „Rozmluvy s Bohem“. Jednak proto, abych na tuto knihu upozornil. Jednak proto, že s autorem prostě souhlasím. Advent je často (aspoň v našich plánech) dobou, kdy si chceme najít víc času nejen na modlitbu, ale i na duchovní čtení. Jsme povzbuzováni k čtení Bible. Běží cyklus „Diecéze čte Bibli“, začal jiný – „Rodina čte Bibli“. Nakonec čteme Bibli bez jakýchkoliv akcí, z potřeby srdce, z touhy po Božím slovu, z potřeby najít vnitřní pokoj, zaslechnout, co tomu všemu říká Bůh... K pochopení Božímu slovu pomáhají biblické komentáře a rozjímání – jak si o tom přečtete na sedmé stránce Farních listů. Knížka „Rozmluvy s Bohem“ patří mezi ty, které nám mohou v reflexi nad Božím slovem pomoci. Doporučuji.

Cituji tato slova, která jsou tak málo adventní a vánoční. *Nežijte tedy v pokoji... Nehleďte v této adventní a v té nadcházející době jen pokoj, svatý pokoj. Jako velký průvodce adventní dobou, Kristův předchůdce – sv. Jan Křtitel. Nedělejme si z adventu a Vánoc dobu roztomilé atmosféry, kde jedinou starostí je, aby byl sníh a krásná výzdoba výloh a náměstí... Výzdoba, která na začátku prosince říká: na nikoho už nečekáme. Jsme spokojeni sami se sebou. Stačíme si. A máme pokoj.*

Nežijte v pokoji, dokud všechny nezískáte pro Krista, protože vy sami jste byli Kristem získáni!

P. Miroslaw Gierga

Petr Vondraš